

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 2000-2001

24 JANUARI 2001

**Wetsvoorstel tot instelling van
jeugdadvocaten voor minderjarigen**

AMENDEMENTEN

Nr. 35 VAN MEVROUW NYSSSENS

Opschrift

In de Franse tekst de woorden «avocats des mineurs» **vervangen door de woorden** «*avocats spécialisés en droit de la jeunesse*».

Verantwoording

Uit taalkundig oogpunt biedt deze wijziging een correctere vertaling van het Nederlands. Bovendien valt zij samen met de terminologie gebruikt bij de balie.

Nr. 36 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 30)

Art. 2

In het voorgestelde eerste lid van § 1 de woorden «of decreten» **doen vervallen.**

Zie:

Stukken van de Senaat:

2-256 - 1999/2000:

Nr. 1: Wetsvoorstel van mevrouw Lindekens.

Nrs. 2 tot 4: Amendementen.

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2000-2001

24 JANVIER 2001

**Proposition de loi instituant
les avocats des mineurs**

AMENDEMENTS

N° 35 DE MME NYSSSENS

Intitulé

Dans le texte français, remplacer les mots «avocats des mineurs» **par les mots** «*avocats spécialisés en droit de la jeunesse*».

Justification

D'un point de vue linguistique, cette traduction paraît plus correcte par rapport au terme néerlandais. Par ailleurs, cela correspond à la terminologie utilisée dans les barreaux.

N° 36 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 30)

Art. 2

Au § 1er, alinéa 1er proposé, supprimer les mots «ou décrets».

Voir:

Documents du Sénat:

2-256 - 1999/2000:

N° 1: Proposition de loi de Mme Lindekens.

N°s 2 à 4: Amendements.

Verantwoording

Om bevoegdheidsconflicten te voorkomen lijkt het wenselijk niet naar decreten te verwijzen.

Nr. 37 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 30)

Art. 2

In het voorgestelde eerste lid van § 1, de woorden «waarin de wet hem een autonome rechtsingang verleent» doen vervallen.

Verantwoording

Deze woorden verwijzen naar een nog niet bestaande wetgeving waarvan men bijgevolg de inhoud niet kent. Het is dan ook niet raadzaam die op te nemen in het voorstel.

Overigens laat de term «rechtsingang» aan duidelijkheid te wensen over. Wat bedoelt men daar precies mee? Gaat het om een autonoom vorderingsrecht? Is de minderjarige in dat geval niet automatisch partij in het geding? Is deze toevoeging niet overbodig? Het vorderingsrecht van de minderjarige is voorts een ingewikkeld probleem, dat aandacht verdient. Daarover zou een afzonderlijke behandeling moeten komen die ook rekening houdt met de taak van de *ad-hoc*voogd bedoeld in § 3 van het voorstel en met het voorstel van mevrouw Taelman tot wijziging van de rechtsbevoegdheid van de minderjarige. De jurisprudentie is in verschillende zaken van oordeel dat de vordering van de minderjarige ontvankelijk is zonder dat een wetsbepaling een uitzondering invoert op het beginsel van de onbekwaamheid van de minderjarige. Het lijkt me belangrijk de kwestie van de erkenning van een autonoom vorderingsrecht van de minderjarige te onderzoeken ingeval zijn wettelijke vertegenwoordigers stilzitten of er strijdige belangen bestaan. Het moet evenwel om een afzonderlijke behandeling gaan.

De term «rechtsingang» verwijst naar een burgerlijke vordering waarin de minderjarige moet toestemmen. Het gaat als dusdanig niet om een vorderingsrecht. Meester Moreau merkt op dat het recht om toe te stemmen en het vorderingsrecht in de praktijk zeer verwant zijn. Het enige merkbare verschil bestaat hierin dat in vorderingen waarin het kind moet toestemmen, het geen rechtsvordering kan instellen. Daar staat tegenover dat wanneer de vordering is ingesteld, het kind veelal wordt beschouwd als partij in de zaak omdat het rechtsmiddelen kan aanwenden (Th. Moreau, *L'autonomie du mineur en justice, l'autonomie du mineur*, gepubliceerd onder leiding van P. Jadoul, J. Sambon, B. Van Keirsblick, Brussel, *Publications des facultés universitaires Saint-Louis*, 1998, blz. 190). Aangezien § 1 slaat op alle gerechtelijke of administratieve procedures waar de minderjarige partij in het geding is, wil het ons voorkomen dat het bepaalde ook slaat op de vorderingen of procedures die de toestemming van de minderjarige vereisen.

Nr. 38 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subsidiair amendement op amendement nr. 37)

Art. 2

In het voorgestelde eerste lid van § 1 de woorden «of waarin de wet hem een autonome rechtsingang

Justification

Afin d'éviter des problèmes de conflits de compétence, il semble souhaitable d'éviter la référence aux décrets.

N° 37 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 30)

Art. 2

Au § 1er, alinéa 1er proposé, supprimer les mots «ou dans laquelle la loi lui donne un accès autonome devant les tribunaux».

Justification

Ces mots renvoient à une législation encore inexistante, dont on ignore par conséquent le contenu. Il n'est pas opportun dès lors de l'insérer dans la proposition.

Par ailleurs, le mot «*rechtsingang* (accès autonome)» n'est pas clair. Qu'est-ce qui est visé au juste? Un droit d'action autonome? Dans ce cas, le mineur n'est-il pas automatiquement partie à la procédure et cet ajout n'est-il pas redondant? La question du droit d'action du mineur en justice est, par ailleurs, un problème complexe, qui mérite réflexion. Il pourrait faire l'objet d'une discussion distincte, liée à celle relative au rôle du tuteur *ad hoc* au § 3 de cette proposition et à la proposition de Mme Taelman modifiant la capacité juridique du mineur. Dans différentes matières, la jurisprudence a jugé recevable l'action introduite par un mineur, et ce sans qu'aucune disposition légale n'introduise une exception au principe de l'incapacité du mineur. Il me semble important d'aborder la question de la reconnaissance d'un droit d'action autonome au mineur en cas d'inaction de ses représentants légaux ou de contrariété d'intérêts. Toutefois, cette discussion devrait faire l'objet d'un traitement distinct.

Si ce mot «*rechtsingang*» renvoie aux procédures civiles requérant le consentement du mineur, il ne s'agit pas à proprement parler d'un droit d'action. Comme le souligne maître Moreau, le droit au consentement et le droit d'action sont des réalités très proches. La seule différence notable réside dans le fait que, dans les procédures où le consentement de l'enfant est exigé, celui-ci ne peut avoir l'initiative de l'action. Par contre, une fois l'action entamée, il est le plus souvent considéré comme une partie à la cause puisqu'il peut notamment exercer les voies de recours (Th. Moreau, *L'autonomie du mineur en justice, l'autonomie du mineur*, sous la direction de P. Jadoul, J. Sambon, B. Van Keirsblick, Bruxelles, *Publications des facultés universitaires Saint-Louis*, 1998, p. 190). Le § 1er visant toutes les procédures judiciaires ou administratives où le mineur est partie à la cause, les actions ou procédures où le consentement du mineur est exigé nous semblent aussi visées.

N° 38 DE MME NYSSSENS

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 37)

Art. 2

Au § 1er, alinéa 1er proposé, remplacer les mots «ou dans laquelle la loi lui donne un accès autonome

verleent» **vervangen door de woorden** «*of wanneer hij wordt gehoord door de rechter of door het bestuurlijke gezag of door de persoon door hen aangewezen*».

Verantwoording

Het wil me voorkomen dat bij de huidige stand van zaken de minderjarige door een advocaat moet worden bijgestaan in twee gevallen: wanneer de minderjarige partij in het geding is en wanneer de minderjarige wordt gehoord. Telkens als de minderjarige wordt gehoord door ofwel een rechter, ofwel een administratieve overheid of een door hen aangewezen persoon, moet hij zich laten bijstaan door een advocaat behalve wanneer hij daarvan uitdrukkelijk afziet. Wanneer het recht van de minderjarige om gehoord te worden grondig wordt gewijzigd en de rechter voortaan de minderjarige moet horen telkens wanneer hij hem in staat acht een eigen oordeel te vormen over de zaak die hem aanbelangt of betreft (cf. artikel 12 van het Verdrag inzake de rechten van het kind), zijn alle mogelijke gevallen geregeld waarin de minderjarige machteloos zou komen te staan tegenover het gerecht of de administratieve overheid wanneer zijn belangen op het spel staan.

Nr. 39 VAN MEVROUW NYSSENS

(Subamendement op amendement nr. 30)

Art. 2

Het voorgestelde artikel wijzigen als volgt:

A. In het eerste lid van § 1 van de Nederlandse tekst de woorden «een jeugdadvocaat» **vervangen door de woorden** «*een advocaat*».

B. Eveneens in het eerste lid van § 1, de woorden «wanneer hij, gelet op de aard van het geschil, een andere advocaat kiest» **doen vervallen.**

C. Het tweede lid van § 1 vervangen als volgt:

«*Heeft hij geen advocaat, dan voegt de stafhouder of het bureau voor juridische bijstand hem ambtshalve een advocaat toe gespecialiseerd in het jeugdrecht, overeenkomstig artikel 508/21 van het Gerechtelijk Wetboek, op eenvoudig schriftelijk verzoek van de minderjarige, van diens ouders of van de personen die de ouderlijke macht uitoefenen, van het openbaar ministerie, van de rechter of van het bestuurlijk gezag.*»

Verantwoording

De vrije keuze van een advocaat is principieel gebonden aan de eerbied voor de rechten van de verdediging. Die duldt geen enkele beperking. Indien een minderjarige een advocaat heeft gekozen, moet men die keuze eerbiedigen. Het enig criterium om het optreden van de raadsman al dan niet te aanvaarden, bestaat erin toe te zien dat de advocaat onafhankelijk kan optreden van de andere partijen in het geding of van derden (behandeld in een ander amendement). Kiest de minderjarige geen advocaat, dan behoort men toe te zien op zowel diens specialisering als diens onafhanke-

devant les tribunaux», **par les mots** «*ou lorsqu'il est entendu par le juge ou une autorité administrative ou la personne désignée par ceux-ci*».

Justification

Il me semble qu'à l'heure actuelle les deux hypothèses où l'assistance du mineur par un avocat devrait être obligatoirement prévue sont les hypothèses où le mineur est partie à la cause et celles où il est entendu. Chaque fois que le mineur est entendu soit par le juge, soit par une autorité administrative ou par la personne désignée par ceux-ci, il doit être assisté d'un avocat sauf s'il a renoncé expressément à cette assistance. Dès lors que le droit d'audition du mineur va faire l'objet de modifications fondamentales et que désormais le juge aura l'obligation d'entendre le mineur chaque fois que le mineur aura été jugé capable de se forger sa propre opinion sur l'affaire le concernant ou l'intéressant (conformément à l'article 12 de la Convention des droits de l'enfant), il semble que toutes les hypothèses possibles où le mineur pourrait se trouver démuné face à la justice ou l'administration lorsque ses intérêts sont en jeu, sont couvertes.

N° 39 DE MME NYSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 30)

Art. 2

À l'article proposé apporter les modifications suivantes:

A. Au § 1er alinéa 1er, du texte néerlandais, remplacer les mots «een jeugdadvocaat» **par les mots** «*een advocaat*».

B. Supprimer les mots «ou lorsqu'il choisit un autre avocat en raison de la nature du litige».

C. Remplacer l'alinéa 2 par ce qui suit:

«*Lorsqu'il n'a pas d'avocat, le bâtonnier ou le bureau d'aide juridique commet d'office un avocat spécialisé en droit de la jeunesse, conformément à l'article 508/21 du Code judiciaire, sur simple demande écrite du mineur, de ses parents ou des personnes qui exercent l'autorité parentale, du ministère public, du juge ou de l'autorité administrative.*»

Justification

Le principe du libre choix de son avocat est un principe lié à celui du respect des droits de la défense. Il ne peut souffrir aucune restriction. Si le mineur a fait choix d'un avocat, il faut respecter ce choix. Le seul critère à prendre en compte pour admettre ou non l'intervention de ce conseil est de veiller à ce que l'indépendance de cet avocat par rapport aux autres parties au procès ou à des tiers soit assurée (ce qui fait l'objet d'un autre amendement). Si le mineur n'a pas fait choix d'un avocat, il importe de veiller tant à sa spécialisation qu'à son indépendance. L'amen-

lijkheid. Volgens het amendement kan het verzoek om bijstand uitgaan van de minderjarige, van diens ouders of van personen die de ouderlijke macht uitoefenen, van het openbaar ministerie, van de rechter of van de betrokken administratieve overheid.

Nr. 40 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subsidiair amendement op amendement nr. 39)

Art. 2

In het voorgestelde artikel :

A. In het eerste lid, van § 1, de woorden «gelet op de aard van het geschil» doen vervallen.

B. In de Franse tekst de woorden «avocat des mineurs» vervangen door de woorden «avocat spécialisé en droit de la jeunesse».

C. Het tweede lid vervangen als volgt :

«Deze advocaat gespecialiseerd in het jeugdrecht wordt hem ambtshalve toegevoegd door de stafhouder of door het bureau voor juridische bijstand overeenkomstig artikel 508/21 van het Gerechtelijk Wetboek, op eenvoudig schriftelijk verzoek van de minderjarige, van zijn ouders of de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen, van het openbaar ministerie, van de rechter of van het bestuurlijk gezag.»

Verantwoording

A. Het beginsel van de vrije keuze van zijn advocaat is verbonden met het beginsel van het respect voor de rechten van de verdiging. Daarop kan geen beperking worden aanvaard.

B. Uit taalkundig oogpunt lijkt deze vertaling correcter ten opzichte van de Nederlandse tekst. De term sluit trouwens aan bij de terminologie die in de balies gebruikt wordt.

C. Het eerste deel van § 1 vermeldt noodzakelijkerwijs de toestand waarin de minderjarige geen raadsman heeft gekozen. Het is dus niet opportuun dit in het tweede deel (tweede lid) van § 1 te herhalen. Zo niet is de tekst naar mijn mening niet duidelijk genoeg. Het amendement vermeldt ook dat het verzoek om bijstand kan uitgaan van de minderjarige, zijn ouders of de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen, het openbaar ministerie, de rechter of het betrokken bestuurlijk gezag.

Nr. 41 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 30)

Art. 2

In het voorgestelde artikel :

A. In het eerste lid van § 1, de woorden «als blijkt dat hij hiervan uitdrukkelijk heeft afgezien of» doen vervallen.

dement précise aussi que la demande d'assistance peut émaner du mineur, des parents de celui-ci ou de ceux qui exercent l'autorité parentale du ministère public, du juge ou de l'autorité administrative concernée.

N° 40 DE MME NYSSSENS

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 39)

Art. 2

À l'article proposé apporter les modifications suivantes :

A. Au § 1er, alinéa 1er, supprimer les mots «en raison de la nature du litige».

B. Dans le texte français, remplacer les mots «avocat des mineurs» par les mots «avocat spécialisé en droit de la jeunesse»;

C. Remplacer l'alinéa 2 comme suit :

«Cet avocat spécialisé en droit de la jeunesse lui est commis d'office par le bâtonnier ou le bureau d'aide juridique, conformément à l'article 508/21 du Code judiciaire, sur simple demande écrite du mineur, de ses parents ou des personnes qui exercent l'autorité parentale, du ministère public, du juge ou de l'autorité administrative.»

Justification

A. Le principe du libre choix de son avocat est un principe lié à celui du respect des droits de la défense. Il ne peut souffrir aucune restriction.

B. D'un point de vue linguistique, cette traduction me paraît plus correcte par rapport au terme néerlandais. Par ailleurs, cela correspond à la terminologie utilisée dans les barreaux.

C. Le § 1er dans sa première partie fait nécessairement référence à la situation où le mineur n'a pas fait choix d'un avocat. Il n'est donc pas opportuun de le rappeler dans la deuxième partie (alinéa 2) du § 1er. À défaut, le texte manque, à mon sens, de clarté. L'amendement précise aussi que la demande d'assistance peut émaner du mineur, des parents de celui-ci ou de ceux qui exercent l'autorité parentale, du ministère public, du juge ou de l'autorité administrative concernée.

N° 41 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 30)

Art. 2

À l'article proposé, apporter les modifications suivantes :

A. Au § 1er, alinéa 1er, supprimer les mots «s'il s'avère qu'il y a renoncé expressément de».

B. Paragraaf 1 aanvullen met eenderdelid, luidende:

« De minderjarige kan uitdrukkelijk afzien van de bijstand van een advocaat. De advocaat van de minderjarige controleert de weigering om bijstand van een raadsman te genieten en zendt deze door naar de bevoegde overheid. »

Verantwoording

Aangezien er soms controverses bestaan, in het bijzonder in het stadium van de voorlopige maatregelen waarin voorzien is bij de jeugdbeschermingswet van 8 april 1965, over de vraag of de minderjarige kan afzien van de bijstand van een advocaat, moet men deze kwestie alle nodige aandacht schenken door de invoering van een apart lid. Men kan in werkelijkheid afzien van een raadsman na de ambtshalve toewijzing. Het is verder belangrijk dat de ambtshalve toegewezen advocaat in dat geval de betrokken overheid inlicht over dit feit. De tussenoplossing die volgens ons verdedigd moet worden, is dat zolang de minderjarige niet uitdrukkelijk afgezien heeft van de verdediging door een advocaat, vermoed wordt dat hij deze bijstand wenst te ontvangen zelfs al heeft hij daar niet uitdrukkelijk om verzocht. Dat betekent dat een jongere uitdrukkelijk moet afzien van de bijstand van een raadsman. Hij kan dat niet stilzwijgend doen (zie in die zin Ch. Caliman, « L'exercice des droits de la défense devant le tribunal de la jeunesse statuant au provisoire », noot onder Brussel (jeugdkamer), 9 januari 1995, *J. dr. jeun.*, 1995, nr. 142, blz. 88).

Nr. 42 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 30)

Art. 2

In dit artikel de voorgestelde § 2 doen vervallen.

Verantwoording

Deze paragraaf laat de verwarring bestaan tussen het recht van de minderjarige op bijstand van een advocaat en het recht op autonome tussenkomst of autonome rechtsingang van de minderjarige. Dit recht op autonome rechtsingang is reeds vermeld in § 3. Het kan nog uitgebreid worden naar aanleiding van de discussie over § 3, in het bijzonder wanneer er zich een belangenconflict voordoet of wanneer de wettelijke vertegenwoordigers van de minderjarige niet voor hem opkomen.

Welke concrete gevallen worden in § 2 beoogd? Indien hier verwezen wordt naar het verhoor van de minderjarige, lijkt het me belangrijk dat de bijstand door een advocaat tijdens het verhoor van de minderjarige bevestigd wordt als een recht (behalve indien deze uitdrukkelijk ervan afziet) en niet als een mogelijkheid. Dit geval moet dus in § 1 vermeld worden en niet in § 2.

Nr. 43 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subsidiair amendement op amendement nr. 42)

Art. 2

In het voorgestelde tweede lid van § 2, de woorden «gelet op de aard van het geschil» doen vervallen.

B. Insérer un troisième et dernier alinéa au § 1er, rédigé comme suit :

« Le mineur peut renoncer expressément à l'assistance d'un avocat. L'avocat du mineur vérifie et transmet aux autorités compétentes le refus du mineur d'être assisté d'un conseil. »

Justification

La question de la renonciation étant parfois controversée, particulièrement au stade des mesures provisoires dans le cadre de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, il importe d'y accorder toute l'attention voulue en en faisant un alinéa distinct. Le renoncement peut, dans les faits, intervenir après la commission d'office. En outre, il importe que l'avocat commis d'office, dans ce cas, avise les autorités concernées de cette renonciation. La position intermédiaire qui doit être défendue selon nous est que tant que le jeune n'a pas formellement renoncé à être défendu par un avocat, il est présumé vouloir bénéficier d'une telle assistance même s'il n'en fait pas expressément la demande. Cela signifie que le jeune doit renoncer expressément à l'assistance d'un conseil. Il ne peut le faire tacitement. (En ce sens, voyez Ch. Caliman, « L'exercice des droits de la défense devant le tribunal de la jeunesse statuant au provisoire », note sous Bruxelles, (Ch. Jeune), 9 janvier 1995, *J. dr. jeun.*, 1995, n° 142, p. 88).

N° 42 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 30)

Art. 2

Supprimer le § 2.

Justification

Ce paragraphe entretient la confusion entre le droit du mineur à l'assistance d'un avocat et le droit d'intervention ou d'action autonome du mineur. Ce droit d'action autonome est déjà envisagé au § 1er (« autonome rechtsingang »). Il peut encore être étendu dans le cadre de la discussion relative au § 3, particulièrement en cas de conflits d'intérêts ou en cas d'inaction des représentants légaux du mineur.

Quelles sont les hypothèses concrètes qui sont visées au § 2? S'il s'agit d'une référence à l'audition du mineur, il me semble essentiel que le fait pour un mineur d'être assisté par un avocat lors de son audition soit affirmé comme un droit (sauf renonciation expresse) et non comme une faculté. Cette hypothèse devrait donc être envisagée au § 1er et non au § 2.

N° 43 DE MME NYSSSENS

(Subsidiare à l'amendement n° 42)

Art. 2

Au § 2, alinéa 2 proposé, supprimer les mots « en raison de la nature du litige »

Verantwoording

Het beginsel van de vrije keuze van zijn advocaat is verbonden met het beginsel van het respect voor de rechten van de verdediging. Daarop kan geen beperking worden aanvaard. Indien de minderjarige een advocaat heeft gekozen, moet men die keuze respecteren. Men moet er evenwel op toezien dat deze advocaat zijn onafhankelijkheid bewaart, speciaal ten aanzien van de ouders van het kind (wat in een ander amendement behandeld wordt).

Nr. 44 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 30)

Art. 2

Paragraaf 3 doen vervallen.

Verantwoording

Deze paragraaf houdt direct verband met het wetsvoorstel dat mevrouw Taelman moet indienen tot wijziging van de bepalingen betreffende de rechtsbekwaamheid van minderjarigen.

Het probleem van het vorderingsrecht van de minderjarige moet grondig besproken worden. Het lijkt beter deze problematiek niet te behandelen in het wetsvoorstel tot de instelling van de jeugdadvocaten voor minderjarigen. Dit probleem (dat eveneens verwijst naar het begrip «autonome rechtsingang» bedoeld in § 1) moet op zijn minst in een afzonderlijk artikel worden geregeld.

Nr. 45 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 44)

Art. 2

De voorgestelde § 3 van dit artikel vervangen als volgt:

« § 3. Wanneer de minderjarige het slachtoffer is van feiten gepleegd door een van zijn ouders, door zijn voogd of door enige andere persoon die geheel of gedeeltelijk de bevoegdheden van het ouderlijk gezag uitoefent en deze personen verzuimen de rechten van de minderjarige te doen gelden naar aanleiding van feiten waarvan hij het slachtoffer is, kan de minderjarige persoonlijk in rechte optreden.

Indien de rechter die van de zaak kennisneemt, van oordeel is dat de minderjarige van minder dan veertien jaar voor het geschilpunt dat het onderwerp van de vordering vormt, niet over het vereiste onderscheidingsvermogen beschikt om zijn vorderingsrecht uit te oefenen, verzoekt hij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg een ad-hocvoogd aan te stellen die het geding zal overnemen. De zaak wordt verdaagd in afwachting van deze aanstelling.

Indien de minderjarige wegens zijn leeftijd of om enige andere reden geen vordering heeft ingesteld, stelt de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg met dat doel een ad-hocvoogd aan op eenzijdig ver-

Justification

Le principe du libre choix de son avocat est un principe lié à celui du respect des droits de la défense. Il ne peut souffrir aucune restriction. Si le mineur a fait choix d'un avocat, il faut respecter ce choix. Il faut cependant veiller à ce que l'indépendance de cet avocat, spécialement à l'égard des parents de l'enfant, soit assurée (ce qui fait l'objet d'un autre amendement).

N° 44 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 30)

Art. 2

Supprimer le § 3.

Justification

Ce paragraphe est directement lié à la proposition de loi que Mme Taelman doit déposer concernant la capacité juridique du mineur.

La question concernant un droit d'action du mineur en justice doit faire l'objet d'une discussion approfondie. Il semble plus opportun de ne pas en faire état dans la proposition concernant l'avocat du mineur. À tout le moins, cette question (qui renvoie également à la notion de «autonome rechtsingang» visée au premier paragraphe) devrait faire l'objet d'un article distinct.

N° 45 DE MME NYSSSENS

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 44)

Art. 2

Remplacer le § 3 proposé par ce qui suit:

« § 3. Lorsque le mineur est victime de faits commis par l'un ou l'autre de ses parents, par son tuteur, ou par toute autre personne qui exerce, en tout ou en partie, les attributs de l'autorité parentale et que ces personnes négligent de faire valoir les droits du mineur suite à des faits dont il est victime, le mineur peut agir personnellement en justice.

Si le juge qui connaît de l'affaire estime que le mineur de moins de quatorze ans n'a pas de discernement nécessaire sur la question qui fait l'objet de l'action pour exercer son droit d'action, il demande au président du tribunal de première instance de désigner un tuteur ad hoc qui reprendra l'instance. L'affaire est remise dans l'attente de cette désignation.

Si en raison de son âge ou pour toute autre raison, le mineur n'a pas introduit l'action, le président du tribunal de première instance désigne à cette fin un tuteur ad hoc sur requête unilatérale du ministère

zoek van het openbaar ministerie of enige belanghebbende persoon. Indien nodig wordt de zaak verdaagd in afwachting van deze aanstelling.

De Koning stelt een commissie aan die gemachtigd is de deontologische code van de ad-hocvoogden voor minderjarigen op te stellen. Deze code wordt bij koninklijk besluit aangenomen.»

Verantwoording

Men moet goed het onderscheid maken tussen de advocaat van de minderjarige en de *ad-hocvoogd* die het ouderlijk gezag uitoefent. Door van de advocaat van de minderjarige een *ad-hocvoogd* te maken, ontnemt men de minderjarige ook het voordeel van een advocaat en vervangt men deze door iemand die een gezagsfunctie uitoefent. De opdracht van de *ad-hocvoogd* bestaat er immers niet in de mening van de minderjarige te vertolken, maar wel in het belang van het kind het ouderlijk gezag uit te oefenen. Hoewel deze opdrachten niet altijd onverenigbaar zijn, zijn zij ook niet altijd goed te combineren, zoals een kind het niet altijd eens is met zijn ouders zonder daarom het tegenovergestelde standpunt aan te hangen.

Men kan niet zonder belangenvermenging tegelijkertijd de rol op zich nemen van vervangende ouderlijke gezagsdrager en van advocaat van het kind: men kan niet en ouder en kind samen zijn.

Deze tekst is gebaseerd op artikel 37 van het decreet van de Franse Gemeenschap van 4 maart 1991 inzake hulpverlening aan de jeugd en maakt het mogelijk de systemen in overeenstemming te brengen. Ook in het besluit van de Vlaamse executieve tot coördinatie van de decreten inzake bijzondere jeugdbijstand en in het decreet over de jeugdbijstand van de Duitstalige gemeenschap van 20 maart 1995 wordt de leeftijd van 14 jaar vooropgesteld als de leeftijd waarop de minderjarige bepaalde verantwoordelijkheden krijgt.

De 14 jaar oude minderjarige krijgt dus vorderingsrecht indien de ouders niet in zijn naam vorderen of belangen hebben die strijdig zijn met deze van de minderjarige. Het is pas wanneer de minderjarige zelf niet vordert, dat het parket of een andere belanghebbende persoon (een grootouder, een verwant, ...) kan vragen dat er een *ad-hocvoogd* wordt aangesteld om het geding over te nemen (tweede lid). Het is de taak van deze laatste om dit te doen met het belang van de minderjarige in gedachten, na hem gehoord te hebben en rekening houdend met zijn wensen, in het bijzonder wanneer zijn beslissing om zijn vorderingsrecht niet uit te oefenen een vrije en doordachte keuze van zijn kant is.

Ook de minderjarige jonger dan 14 krijgt vorderingsrecht. Indien de rechter echter oordeelt dat het kind niet over het nodige onderscheidingsvermogen beschikt — niet zozeer in de algemene zin (waarom anders een onderscheid maken met de volwassenen) maar wel wat het onderwerp van het geschil betreft — kan hij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg vragen om een *ad-hocvoogd* aan te stellen om het geding over te nemen. Er zijn verschillende redenen waarom deze mogelijkheid moet bestaan, onder meer omdat een minderjarige in een geschil kan betrokken raken zonder veel kans op succes. De aangestelde *ad-hocvoogd* kan in geval van mislukking de rol van «katalysator» op zich nemen, zodat de minderjarige hier minder onder gebukt gaat: de schuld ligt dan bij de *ad-hocvoogd* en niet bij de minderjarige zelf.

Voor kinderen jonger dan 14 moet ook rekening worden gehouden met het geval waarin zij niet zelf vorderen, of het tegen hun belang ingaat om te vorderen. Het tweede lid bepaalt de voorwaarden volgens welke een *ad-hocvoogd* kan worden aangesteld.

Men moet bepalen dat de zaak kan worden uitgesteld om de aanstelling te kunnen uitvoeren, zodat men zich kan verweren

public ou de toute personne intéressée. Au besoin, l'affaire est remise dans l'attente de cette désignation.

Le Roi désigne une commission habilitée à rédiger le code de déontologie des tuteurs ad hoc désignés pour des mineurs. Ce code est adopté par arrêté royal.»

Justification

Il faut bien distinguer l'avocat du mineur du tuteur *ad hoc* qui exerce l'autorité parentale. Faire de l'avocat du mineur son tuteur *ad hoc*, revient à faire perdre au mineur le bénéfice de l'assistance d'un avocat pour le remplacer par une autorité. En effet, le tuteur *ad hoc* n'a pas pour fonction d'exprimer l'opinion du mineur, mais d'exercer les droits de l'autorité parentale dans l'intérêt de l'enfant. Si parfois ces deux missions ne sont pas incompatibles, elles ne s'harmonisent cependant pas toujours, tout comme un enfant n'est pas toujours d'accord avec ses parents sans cependant toujours être d'un avis contraire.

On ne peut, sans risque de conflit d'intérêts, à la fois exercer une fonction de substitut de l'autorité parentale et de défenseur de l'enfant: on ne peut être à la fois le parent et l'enfant.

Ce texte s'inspire de l'article 37 du décret de la Communauté française du 4 mars 1991 relatif à l'aide à la jeunesse et permet d'introduire une cohérence entre les systèmes. L'âge de 14 ans est également retenu comme «âge de minorité responsable» par l'arrêté de l'exécutif de la Communauté flamande du 4 avril 1990 portant coordination des décrets relatifs à l'assistance spéciale à la jeunesse et le décret du 20 mars 1995 de la Communauté germanophone concernant l'aide à la jeunesse.

Le mineur de 14 ans se voit donc reconnaître un droit d'action si ses parents négligent d'agir en son nom ou s'ils ont des intérêts contraires à lui. Ce n'est que s'il n'agit pas de lui-même que le parquet ou toute personne intéressée (un grand-parent, un proche, etc.) peut demander la désignation d'un tuteur *ad hoc* pour conduire le procès (alinéa 2). Il appartient à ce dernier de le faire dans le meilleur intérêt du mineur, après l'avoir écouté et pris en considération sa volonté spécialement si son attitude de ne pas agir relève d'une décision libre et éclairée de sa part.

Le mineur de moins de 14 ans se voit également reconnaître un droit d'action. Néanmoins, si le juge estime que l'enfant ne jouit pas du discernement, non pas général (sinon pourquoi le distinguer de l'adulte), mais sur la question qui fait l'objet de l'action, il peut demander au président du tribunal de première instance de désigner un tuteur *ad hoc* pour conduire le procès. Cette faculté est nécessaire pour plusieurs raisons parmi lesquelles on peut relever le cas où un mineur s'engage dans une procédure sans beaucoup de chances de succès. Le tuteur *ad hoc* désigné exercera ainsi une fonction de catalyseur de l'échec, déchargeant le mineur de ce poids: ce sera la faute du tuteur *ad hoc*, et non celle de l'enfant.

Pour les enfants de moins de 14 ans, il faut également prévoir l'hypothèse où ils n'agissent pas eux-mêmes et où, en apparence, cela s'avère contraire à leur intérêt. L'alinéa 2 prévoit les modalités selon lesquelles un tuteur *ad hoc* peut être désigné.

Il faut prévoir que l'affaire est remise pour les besoins de la désignation afin de rencontrer l'argument qui s'appuierait sur le Code

tegen het argument van het Gerechtelijk Wetboek volgens hetwelk de hervatting van geding de procedure niet mag vertragen.

Het is voorts ook nodig om voor de *ad-hoc*voogden een deontologische code op te stellen, naar het voorbeeld van de code voor de jeugdhulp van de Franse Gemeenschap, om steun- en aanknopingspunten te geven. Deze code wordt opgesteld door een door de Koning aangestelde commissie en wordt bij koninklijk besluit aangenomen.

Nr. 46 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subsidiair amendement op amendement nr. 44)

Art. 2

De voorgestelde § 3 vervangen als volgt:

« § 3. Wanneer de minderjarige het slachtoffer is van feiten gepleegd door een van zijn ouders, door zijn voogd of door enige andere persoon die geheel of gedeeltelijk de bevoegdheden van het ouderlijk gezag uitoefent en deze personen verzuimen de rechten van de minderjarige te doen gelden naar aanleiding van feiten waarvan hij het slachtoffer is, wijst de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg een *ad-hoc*voogd aan op verzoek van de rechter bij wie de zaak aanhangig is of op eenzijdig verzoek van het openbaar ministerie, van de minderjarige of van zijn advocaat of van enige belanghebbende.

De Koning wijst een commissie aan die gemachtigd is de deontologische code van de voor minderjarigen aangewezen *ad-hoc*voogden op te stellen. Deze code wordt bij koninklijk besluit aangenomen. »

Verantwoording

Het gaat om een subsidiair amendement op amendement nr. 44 voor het geval dat men de minderjarige geen vorderingsrecht wil toekennen.

Nr. 47 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 30)

Art. 2

Delaatstevolzin van de voorgestelde § 4 vervangen als volgt:

« § 4. De jeugdadvocaat verdedigt de minderjarige in alle onafhankelijkheid en staat hem bij. Hij verleent hem juridische bijstand en is de vertolker van zijn mening. »

Verantwoording

De woorden « de advocaat verdedigt de belangen van de minderjarige » zijn dubbelzinnig. Elke vorm van dubbelzinnigheid moet hier voorkomen worden: het is niet de taak van de advocaat om te denken in plaats van het kind maar om het te helpen zijn mening te formuleren en kenbaar te maken.

judiciaire pour faire valoir que la reprise d'instance ne peut porter aucun retard à la procédure.

Enfin, il est nécessaire d'établir un code de déontologie pour les tuteurs *ad hoc*, à l'instar du code de déontologie de l'aide à la jeunesse de la Communauté française, de manière à guider ceux-ci dans leur mission en offrant des repères et des références. Il est établi par une commission désignée par le Roi et adopté par arrêté royal.

N° 46 DE MME NYSSSENS

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 44)

Art. 2

Remplacer le § 3 proposé par ce qui suit:

« § 3. Lorsque le mineur est victime de faits commis par l'un ou l'autre de ses parents, par son tuteur, ou par toute autre personne qui exerce, en tout ou en partie les attributs de l'autorité parentale et que ces personnes négligent de faire valoir les droits du mineur suite à des faits dont il est victime, le président du tribunal de première instance désigne un tuteur *ad hoc* à la demande du juge saisi ou sur requête unilatérale du ministère public, du mineur ou de son avocat, ou de toute personne intéressée.

Le Roi désigne une commission habilitée à rédiger le code de déontologie des tuteurs *ad hoc* désignés pour les mineurs. Ce code est adopté par arrêté royal. »

Justification

Il s'agit d'un amendement subsidiaire à l'amendement n° 44 dans la mesure où l'on ne veut pas reconnaître un droit d'action au mineur.

N° 47 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 30)

Art. 2

Au § 4, proposé, remplacer la dernière phrase par ce qui suit:

« § 4. L'avocat du mineur défend et assiste le mineur en toute indépendance. Il lui fournit une aide juridique et exprime son opinion. »

Justification

L'expression « l'avocat défend les intérêts de l'enfant » est ambiguë. Il convient d'éviter tout équivoque: l'avocat n'est pas là pour penser à la place de l'enfant, mais l'aider à discerner et faire connaître sa pensée.

Nr. 48 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 30)

Art. 2

Aanditartikeleennieuwe § 5 toevoegen, luidende :

« § 5. In alle procedures waar de minderjarige wordt bijgestaan door een advocaat, ziet de stafhouder of het bureau voor juridische bijstand erop toe dat, indien er tegenstrijdige belangen zijn, de betrokkene bijgestaan wordt door een andere advocaat dan diegene op wie zijn vader, moeder, voogd of de personen die hem onder zijn bewaring hebben of die bekleed zijn met een vorderingsrecht, een beroep zouden hebben gedaan. »

Verantwoording

Er moet worden toegezien op de onafhankelijkheid van de ambtshalve aangestelde advocaat tegenover andere partijen in het geding of tegenover derden. De hier opgelegde verplichting neemt de derde paragraaf van artikel 54bis van de wet van 8 april 1965 grotendeels over.

Nr. 49 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 31)

Art. 3

Dit artikel wijzigen als volgt :**A) Het 1° vervangen als volgt :**

« 1° Een grondige kennis van het internationale en nationale recht met betrekking tot jongeren; ».

B) Het 2° doen vervallen.

C) In het 3° van de Nederlandse tekst, na de woorden «en vorming op het vlak van» de woorden «communicatie met minderjarigen en», invoegen.

D) In het 3° van de Nederlandse tekst, de woorden «en de rechten van kinderen» doen vervallen.

Verantwoording

A) Dit amendement vat de inhoud van het voorgestelde 1° samen.

B) Dit amendement plaatst het aspect communicatie in het voorgestelde 3°.

C) Dit amendement strekt ertoe het idee van vorming op het vlak van communicatie opnieuw in te voeren.

D) Mijns inziens zit dit aspect reeds vervat in het 1°.

N° 48 DE MME NYSSSENS(Sous-amendement à l'amendement n° 30)

Art. 2

Compléter l'article proposé par un § 5 nouveau, rédigé comme suit :

« § 5. Dans toutes les procédures où le mineur est assisté d'un avocat, le bâtonnier ou le bureau d'aide juridique veille lorsqu'il y a contradiction d'intérêts, à ce que l'intéressé soit assisté par un avocat autre que celui auquel auraient fait appel ses père, mère, tuteur ou personnes qui en ont la garde ou qui sont investies d'un droit d'action. »

Justification

Il faut veiller à l'indépendance de l'avocat commis d'office par rapport à d'autres parties au procès ou à des tiers. L'obligation énoncée ici reprend le corps du 3e paragraphe de l'article 54bis de la loi du 8 avril 1965.

N° 49 DE MME NYSSSENS(Sous-amendement à l'amendement n° 31)

Art. 3

À l'article proposé, apporter les modifications suivantes :**A) Remplacer le 1° par ce qui suit :**

« 1° d'une connaissance approfondie du droit de la jeunesse tant au niveau national qu'international; ».

B) Supprimer le 2°.

C) Insérer au 3° du texte néerlandais, après les mots «en vorming op het vlak van», les mots «communicatie met minderjarigen en».

D) Au 3°, supprimer les mots «et des droits de l'enfant».

Justification

A) Cet amendement synthétise l'idée contenue dans le 1° proposé.

B) L'aspect communication est repris dans l'amendement au 3° proposé.

C) L'amendement vise à reprendre l'idée de formation à la communication.

D) Cet aspect est déjà, à mon sens, inclus dans le 1°.

Nr. 50 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 31)

Art. 3

In het voorgestelde tweede lid van dit artikel de woorden «De Belgische nationale Orde van advocaten» vervangen door de woorden «la Conférence des barreaux francophone et germanophone en de Vereniging van Vlaamse balies».

Verantwoording

Dit stemt overeen met de nieuwe terminologie die wordt gebruikt na de ontbinding van de Belgische nationale Orde van advocaten (Stuk Kamer, nr. 50-0892/11, wetsvoorstel tot wijziging van titel III van het IIe deel van boek III, van het Gerechtelijk Wetboek met betrekking tot de structuren van de balie).

Nr. 51 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subsidiair amendement op amendement nr. 50)

In het voorgestelde tweede lid van dit artikel de woorden «De Belgische nationale Orde van advocaten stelt vast» vervangen door de woorden «De balies stellen vast».

Verantwoording

Aangezien het vereiste van een vorming en de inhoud ervan bij wet zijn vastgesteld, moet de organisatie van deze vorming aan de balies worden overgelaten. Men kan rekenen op de vaak zeer weloverwogen initiatieven die de balies en de jeugdpermanenties nemen in het kader van hun permanente opleidingsprogramma's.

Nr. 52 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 32)

Art. 3bis (nieuw)

Het voorgestelde artikel vervangen als volgt :

«Art. 3bis. — In elk gerechtelijk arrondissement wordt door de balie een jeugdadvocatenpermanentie ingericht.

De Koning bepaalt de werkingskosten van de jeugdpermanenties, het bedrag dat wordt toegekend voor de opleidingen en de vergoedingen en kosten die verbonden zijn aan de bijstand door een advocaat aan een minderjarige.»

Verantwoording

Het is belangrijk voldoende financiële middelen uit te trekken om de doelmatige uitvoering van de wet te garanderen.

N° 50 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 31)

Art. 3

À l'alinéa 2 proposé, remplacer les mots «l'Orde national des avocats de Belgique» par les mots «la Conférence des barreaux francophones et germanophone et la Vereniging van Vlaamse balies».

Justification

Cela correspond à la nouvelle terminologie utilisée suite à la dissolution de l'Ordre national des avocats de Belgique (doc. Chambre, n° 50-0892/11, proposition de loi modifiant le titre III de la IIe partie, livre III, du Code judiciaire en ce qui concerne les structures du barreau).

N° 51 DE MME NYSSSENS

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 50)

À l'alinéa 2 proposé, remplacer les mots «l'Ordre national des avocats de Belgique détermine» par les mots «les barreaux déterminent».

Justification

Dès lors que l'exigence d'une formation et son contenu sont déterminés par la loi, il y a lieu de s'en remettre aux barreaux pour l'organisation de cette formation. Il convient de miser sur les initiatives souvent extrêmement judicieuses mises en place par les barreaux et les permanences jeunesse dans le cadre de leur programme de formation permanente.

N° 52 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 32)

Art. 3bis (nouveau)

Remplacer l'article proposé par ce qui suit :

«Art. 3bis. — Le barreau organise dans chaque arrondissement judiciaire, une permanence d'avocats des mineurs.

Le Roi détermine les frais de fonctionnement des permanences jeunesse, le montant octroyé pour les formations, ainsi que les indemnités et frais liés à l'assistance d'un mineur par un avocat.»

Justification

Il importe que les moyens financiers soient prévus afin d'assurer l'effectivité de la loi.

Nr. 53 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 34)

Art. 5

Het voorgestelde artikel vervangen als volgt :

«Art. 5. — Deze wet treedt in werking zodra de middelen ten laste van de Schatkist voor de financiering van de jeugdpermanenties en voor de vergoedingen en kosten verbonden aan de bijstand aan een minderjarige door een in jeugdrecht gespecialiseerde advocaat en aan de opleiding van die advocaat, beschikbaar zijn en uiterlijk op 1 september 2002.»

Verantwoording

Sommige van de gehoorde jeugdadvocaten hebben gewaarschuwd voor de negatieve gevolgen van de invoering van een wet waarin rechten worden toegekend die in de praktijk niet kunnen worden uitgeoefend bij gebrek aan geld. Het is ongehoord jongeren te doen geloven dat zij voortaan worden verdedigd door een jeugdrechtspecialist, terwijl er eigenlijk niets is ondernomen opdat de aangewezen advocaat zich in deze materie kan specialiseren noch opdat hij billijk vergoed kan worden voor zijn prestaties. Dit zou bovendien meer negatieve dan positieve gevolgen kunnen hebben, aangezien jongeren in de toekomst deze hulp misschien zullen weigeren.

Nr. 54 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 30)

Art. 2

In het voorgestelde artikel de volgende wijzigingen aanbrengen :

A. In de Franse tekst van § 3, eerste volzin, de woorden «l'avocat des mineurs» vervangen door de woorden «un avocat» en in de tweede volzin, de woorden «L'avocat des mineurs» vervangen door de woorden «Cet avocat».

B. In de Nederlandse tekst van § 3, eerste volzin, de woorden «de advocaat» vervangen door de woorden «een advocaat» en in de tweede volzin, de woorden «De jeugdadvocaat» vervangen door de woorden «Deze advocaat».

Nr. 55 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 35)

Opschrift

In de Franse tekst van het opschrift de woorden «avocats des mineurs» vervangen door de woorden «avocat des jeunes».

Verantwoording

Deze term is een betere vertaling van de term «jeugdadvocaat».

N° 53 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 34)

Art. 5

Remplacer l'article proposé par ce qui suit :

«Art. 5. — La présente loi sortira ses effets dès que les fonds mis à charge du Trésor pour couvrir les frais de fonctionnement des permanences jeunesse, ainsi que les indemnités et frais liés à l'assistance du mineur par un avocat spécialisé en droit de la jeunesse et à la formation de celui-ci seront disponibles et au plus tard le 1er septembre 2002.»

Justification

Certains avocats des jeunes auditionnés ont mis en garde contre les effets pervers que peuvent entraîner l'entrée en vigueur d'une loi accordant des droits dont l'exercice effectif est rendu impossible par manque de moyens. Faire croire à un jeune qu'il sera dorénavant défendu par un spécialiste du droit de la jeunesse alors que rien n'a été fait pour que l'avocat désigné puisse se spécialiser dans cette matière et être indemnisé décentement pour ses prestations tient de la gageure et pourrait avoir des effets plus pervers que positifs en poussant le jeune à refuser dans l'avenir ce genre d'assistance.

N° 54 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 30)

Art. 2

À l'article proposé, apporter les modifications suivantes :

A. Au § 3, dans le texte français, dans la 1re phrase, remplacer les mots «l'avocat des mineurs» par les mots «un avocat» et remplacer les mots «L'avocat des mineurs» dans la 2e phrase par les mots «Cet avocat».

B. Au § 3, 1re phrase, dans le texte néerlandais, remplacer les mots «de advocaat» par les mots «een advocaat» et remplacer dans la 2e phrase les mots «De jeugdadvocaat» par les mots «Deze advocaat».

N° 55 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 35)

Intitulé

Remplacer les mots «avocats des mineurs» par les mots «avocats des jeunes».

Justification

Cette expression traduit mieux le terme «jeugdadvocaat».

Nr. 56 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 30)

Art. 2

Het voorgestelde artikel in de Franse tekst wijzigen als volgt:

A. In § 1 de woorden «avocat des mineurs» vervangen door de woorden «avocat des jeunes».

B. In § 2 de woorden «avocat des mineurs» vervangen door de woorden «avocat des jeunes».

C. In § 3 de woorden «avocat des mineurs» vervangen door de woorden «avocat des jeunes».

D. In § 4 de woorden «avocat des mineurs» vervangen door de woorden «avocat des jeunes».

Verantwoording

Zie amendement nr. 55.

Nr. 57 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 31)

Art. 3

In het voorgestelde eerste lid van de Franse tekst de woorden «d'avocat des mineurs» vervangen door de woorden «d'avocat des jeunes».

Verantwoording

Zie amendement nr. 55.

Nr. 58 VAN MEVROUW NYSSSENS

(Subamendement op amendement nr. 33)

Art. 4

In het voorgestelde artikel in de Franse tekst de woorden «avocat des mineurs» vervangen door de woorden «avocat des jeunes».

Verantwoording

Zie amendement nr. 55.

N° 56 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 30)

Art. 2

À l'article proposé, dans le texte français, apporter les modifications suivantes:

A. Au § 1er, remplacer les mots «avocat des mineurs» par les mots «avocat des jeunes».

B. Au § 2, remplacer les mots «avocat des mineurs» par les mots «avocat des jeunes».

C. Au § 3, remplacer les mots «avocat des mineurs» par les mots «avocat des jeunes».

D. Au § 4, remplacer les mots «avocat des mineurs» par les mots «avocat des jeunes».

Justification

Voir amendement n° 55.

N° 57 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 31)

Art. 3

À l'alinéa 1er proposé, dans le texte français, remplacer les mots «d'avocat des mineurs» par les mots «d'avocat des jeunes».

Justification

Voir amendement n° 55.

N° 58 DE MME NYSSSENS

(Sous-amendement à l'amendement n° 33)

Art. 4

À l'article proposé, dans le texte français, remplacer les mots «avocat des mineurs» par les mots «avocat des jeunes».

Justification

Voir amendement n° 55.

Clotilde NYSSSENS.